

## บทที่ 5

### สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่องการดำเนินการตามนโยบายจัดระเบียบสังคม: กรณีศึกษา การจัดระเบียบสถานบริการในเขตอำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์ในการศึกษา คือ 1) เพื่อวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดจากการดำเนินกิจการของสถานบริการ 2) เพื่อการดำเนินการจัดระเบียบสถานบริการในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้ศึกษาใช้วิธีการสัมภาษณ์และแจกแบบสอบถามประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ เจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีหน้าที่ในการควบคุม กำกับ บดุงดูแล การดำเนินกิจการสถานบริการ จำนวน 17 คน ผู้ประกอบการสถานบริการ จำนวน 50 คน และผู้ใช้บริการ จำนวน 100 คน รวมทั้งสิ้น 167 คน

จากผลการศึกษาที่ได้ ผู้ศึกษาได้สรุป อภิปรายผล และมีข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

#### 5.1 สรุปผลการศึกษา

##### 5.1.1 สรุปข้อมูลที่ได้จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ

จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่รัฐเกี่ยวกับการดำเนินการตามนโยบายการจัดระเบียบสังคมในสถานบริการในเขตอำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ พอสรุปได้ว่า เจ้าหน้าที่รัฐได้ทำการตรวจสถานบริการในเรื่องดังต่อไปนี้

##### 1) การตรวจบัตรประชาชนของผู้ใช้บริการ

จากการศึกษาพบว่า ในการตรวจสถานบริการ เจ้าหน้าที่รัฐจะตรวจบัตรประชาชนผู้ที่มาใช้บริการเพื่อทราบอายุของผู้ใช้บริการ ซึ่งกฎหมายสถานบริการได้กำหนดให้ผู้ที่มาใช้บริการในสถานบริการ จะต้องเป็นผู้ที่อายุไม่ต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์ โดยในทางปฏิบัติ เจ้าหน้าที่รัฐจะสุ่มตรวจสถานบริการบางแห่งเท่านั้น แต่จะขอความร่วมมือจากทางสถานบริการว่าไม่ควรปล่อยให้ผู้ที่ไม่ถึง 20 ปีเข้าใช้บริการซึ่งโดยส่วนใหญ่ ในสถานบริการบางแห่งนั้นจะมีเจ้าหน้าที่ของตนเอง เพื่อทำการตรวจบัตรประชาชนของผู้ใช้บริการอยู่แล้ว

## 2) เวลาปิดบริการของสถานบริการ

จากการศึกษาพบว่า การตรวจการปิดบริการของสถานบริการ เจ้าหน้าที่รัฐที่ทำการตรวจเป็นประจำทุกวัน ได้แก่ เจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจ ซึ่งจะตรวจตราว่าสถานบริการได้ปิดบริการตามเวลาที่กฎหมายกำหนด คือ 02.00 น. หรือไม่ ซึ่งจากข้อเท็จจริงซึ่งเจ้าหน้าที่ตำรวจมีน้อย และมีอุปกรณ์เครื่องมือ เครื่องใช้ที่จำกัด ทำให้ขาดการตรวจสอบที่เคร่งครัดเพียงพอ แต่ในเวลากการปิดบริการของสถานบริการนั้น แต่ละสถานประกอบการก็มีการให้ความร่วมมือกันอยู่ดีอยู่แล้วในปัจจุบัน จะมีปัญหาอยู่บ้าง ก็ในส่วนของผู้ที่มาใช้บริการที่ต้องการให้ผ่อนผันการปิดบริการออกไปให้นานที่สุดเท่าที่ตนเอง

## 3) การตรวจยาเสพติดในสถานบริการ

จากการศึกษาพบว่า การตรวจยาเสพติดในสถานบริการ เจ้าหน้าที่รัฐทำการตรวจการมียาเสพติดในสถานบริการโดยร่วมมือกับเจ้าหน้าที่จากหลายๆ หน่วยงาน เช่น ด้านสาธารณสุข โดยทำการตรวจปัสสาวะของผู้ที่มาใช้บริการและพนักงานในสถานบริการ ซึ่งหากตรวจพบยาเสพติดในสถานบริการ ไม่ว่าจะเป็นการจำหน่าย การเสพยาเสพติดของผู้ใดก็ตาม ถือเป็นความผิดของสถานบริการด้วยทั้งสิ้น ซึ่งในปัจจุบันการตรวจยาเสพติดมีน้อยมาก เนื่องจากขาดอุปกรณ์และเครื่องมือที่ทันสมัย และผู้ใช้บริการมักไหวตัวทันเสียก่อน

## 4) การตรวจการค้าประเวณีในสถานบริการ

จากการศึกษาพบว่า การตรวจสอบในเรื่องการค้าประเวณีในสถานบริการ เจ้าหน้าที่รัฐก็ได้กำหนดแนวทางปฏิบัติ คือ พอทราบข่าวว่ามีการค้าประเวณีในสถานบริการก็จะใช้การล่อซื้อ แต่การจับกุมผู้กระทำผิดในเรื่องนี้ ในพื้นที่ศึกษา เจ้าหน้าที่รัฐยังไม่เคยจับผู้ค้าประเวณีในสถานบริการได้ เนื่องจากผู้ค้าประเวณีไม่ได้ใช้สถานบริการเป็นที่รวมประเวณี ดังนั้น เจ้าหน้าที่รัฐจึงไม่สามารถจับผู้ค้าประเวณีในสถานบริการได้ นอกจากนั้นในกระบวนการตรวจการค้าประเวณียังเป็นเรื่องที่ยืดเยื้อและมีขั้นตอนที่ยุ่งยากในทางปฏิบัติอยู่ อย่างเช่น ต้องมีตำรวจหญิงในการตรวจค้น ต้องมีหน่วยงานอื่น เช่น สาธารณสุข เข้าร่วมด้วย เป็นต้น

## 5) การตรวจการแสดงลามกอนาจารในสถานบริการ

จากการศึกษาพบว่า สำหรับการตรวจสอบการแสดงลามกอนาจาร เจ้าหน้าที่รัฐจะตรวจสอบว่า สถานบริการใดจัดการแสดงที่เปิดเผยร่างกายดูแล้วไม่เหมาะสม เปลือยกาย หรือกระทำลามกอนาจารอื่น แต่ปัจจุบันในพื้นที่ศึกษาไม่มีสถานบริการที่จัดการแสดงโชว์ลามกอนาจารดังกล่าวอย่างชัดเจน เนื่องจากการดำเนินการปราบปรามอย่างเข้มงวดในอดีต นอกจากนั้นสถานประกอบการส่วนใหญ่ ก็มักจะไหวตัวทันในการหลีกเลี่ยงให้มีการแสดงดังกล่าว เมื่อมี

การตรวจสอบจากเจ้าหน้าที่ แต่ในทางปฏิบัติผู้ที่มาใช้บริการในแต่ละสถานที่ ก็มักจะทราบกันเอง ดิอยู่แล้ว ว่าสถานบริการแบบใดมีการแสดงแบบใด ดังนั้นผู้มาใช้บริการจึงมักเลือกสถานบริการตามความต้องการของตนเองมาก่อนอยู่แล้ว ส่วนผู้ให้บริการที่ต้องการเที่ยวการแสดงลามกอนาจาร ก็มีอยู่แล้ว แต่มักจะมีการหลบซ่อนอย่างมิดชิด ทำให้เจ้าหน้าที่ทำงานได้ชัดเจนแต่ลำบากมากขึ้น

#### 6) การส่งเสียงดังรบกวนผู้ที่อยู่อาศัยใกล้เคียง

จากการศึกษาพบว่า เจ้าหน้าที่รัฐจะตรวจสอบสถานบริการว่าส่งเสียงดังรบกวนผู้ที่อยู่อาศัยใกล้เคียงหรือไม่ เมื่อมีผู้ร้องเรียนว่าสถานบริการส่งเสียงดังรบกวนเท่านั้น ซึ่งครั้งแรกเจ้าหน้าที่รัฐจะตักเตือน และหากสถานบริการไม่ลดความดังของเสียงลงและยังมีผู้ร้องเรียนอีก เจ้าหน้าที่รัฐจะลงโทษตามกฎหมายต่อไป สถานบริการที่กระทำผิดกฎหมายหรือนโยบายเกี่ยวกับสถานบริการจะถูกลงโทษโดย 1) ถูกสั่งปิดสถานบริการเป็นเวลา 30 วันในการกระทำผิดครั้งแรก 2) ถูกสั่งปิดอย่างไม่มีกำหนด หากกระทำผิดเป็นครั้งที่ 2 ซึ่งในความเป็นจริงแล้ว เป็นปัญหามาก โดยเฉพาะสถานบริการที่อยู่ในเขตชุมชน เช่นในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ เนื่องจากพื้นที่จำกัด โดยเฉพาะย่านชุมชนที่มีทั้งบ้านเรือนของประชาชน และสถานที่ราชการ ซึ่งมักมีการร้องเรียนกันอยู่อย่างสม่ำเสมอ

#### 5.1.2 สรุปข้อมูลที่ได้จากผู้ประกอบการสถานบริการ

ในจำนวนผู้ประกอบการของสถานบริการทั้งหมด 50 คน มีผู้ประกอบการที่เป็นเพศชาย ร้อยละ 70.0 เพศหญิง ร้อยละ 30.0 และส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในระหว่าง 41 - 60 ปี ร้อยละ 76.0 รองลงมา อายุระหว่าง 21 - 40 ปี ร้อยละ 24.0 โดยผู้ประกอบการส่วนใหญ่ ร้อยละ 80.0 สมรสแล้ว ที่เหลือร้อยละ 20.0 อยู่ในสถานภาพโสด และมีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป ร้อยละ 94.0 ระดับอาชีวศึกษา ร้อยละ 6.0 ส่วนใหญ่เป็นผู้ประกอบการสถานบริการประเภทที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 94.0 และสถานบริการประเภทที่ 1 ร้อยละ 4.0

สำหรับความคิดเห็นของผู้ประกอบการสามารถสรุปได้ดังนี้

1) ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ก่อนเข้าสถานบริการ ผู้ใช้บริการจะแสดงบัตรประชาชนต่อพนักงานของสถานบริการ แต่ในบางครั้งก็ยังพบผู้มาใช้บริการในสถานบริการที่มีอายุไม่ถึง 20 ปี ซึ่งส่วนหนึ่งจะเป็นการที่ผู้ปกครองมักพาบุตรหลานเข้าไปรับประทาน อาหาร หรือบางคนที่มีภพาคคนที่รู้จักเข้าไปใช้บริการโดยเฉพาะชาประจำหรือผู้ที่มื่อสิทธิหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งผู้ประกอบการส่วนใหญ่แล้วก็ไม่กล้าที่จะไปห้ามแต่อย่างใด

2) เรื่องค่านิยมเกี่ยวกับสถานบริการ ผู้ประกอบการเห็นว่า ในปัจจุบันเด็กนักเรียน นักศึกษานิยมเที่ยวเตร่ในสถานบริการมากขึ้นกว่าแต่ก่อน โดยการเที่ยวเตร่ในสถานบริการนั้น ผู้ประกอบการเห็นว่าเป็นเรื่องปกติธรรมดาในสังคมไทย แต่การจัดตั้งสถานบริการเป็นจำนวนมาก ๆ นั้น ไม่ได้เป็นการแสดงถึงความเจริญว่าทัดเทียมกับต่างประเทศ ซึ่งเท่ากับว่าผู้ประกอบการทราบดีว่าผู้มาใช้บริการเป็นผู้ที่กฎหมายกำหนดเอาไว้ แต่ก็ยังมีการอนุญาตให้เข้าไปใช้บริการได้ เนื่องจากผลประโยชน์ที่จะได้รับคุ้มค่างวด

3) ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีความเห็นว่า การดำเนินกิจการของสถานบริการในปัจจุบัน ยังไม่มีการปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบ กฎหมายของสถานบริการเท่าที่ควร โดยสถานบริการในเขตอำเภอเมืองเชียงใหม่ ส่วนใหญ่มีการจำหน่ายสุราหรือของมีเมาเกินเวลา 24.00 น. และมีที่ตั้งอยู่ในย่านชุมชนหนาแน่น แต่ไม่แน่ใจว่าสถานบริการดังกล่าว ตั้งอยู่ใกล้วัด โรงเรียน โรงพยาบาลหรือไม่ ซึ่งในความเป็นจริงผู้ประกอบการต้องทราบดีว่ากฎหมายเหมาะสมกับความเป็นจริงหรือไม่ แต่เท่าที่เห็นผู้ประกอบการมักนำเอาเฉพาะข้อกฎหมายที่มีประโยชน์กับตนเองเท่านั้นมาใช้ และหลีกเลี่ยงกฎหมายที่มีโทษกับตนเอง เช่น การจำหน่ายสุราเกินเวลาและการมีที่ตั้งอยู่ใกล้กับจุดศูนย์กลางของชุมชน ซึ่งกฎหมายห้ามอย่างชัดเจน แต่ผู้ประกอบการก็ไม่สนใจ โดยเฉพาะในเมืองเชียงใหม่ เห็นได้ชัดมากกว่าสถานบริการหลายแห่ง ตั้งอยู่ใกล้ชุมชน โดยเฉพาะวัดที่มักมีสถานบริการ เช่น ร้านอาหาร บาร์ ผับ เป็นต้น ที่ตั้งอยู่ใกล้ บางแห่งถึงขนาดติดกับรั้วของวัดเลย ซึ่งเจ้าหน้าที่น่าจะเข้ามาดำเนินการแก้ไข และมักมีการส่งเสียงดังทำให้ชาวบ้านเดือดร้อน

4) ส่วนในเรื่องสถานบริการจัดสถานที่ไว้สำหรับการเต้นรำ หรือเปิดให้บริการเกินเวลา 02.00 น. หรือพนักงานเสิร์ฟในสถานบริการ อายุไม่ถึง 18 ปี ผู้ประกอบการไม่เห็นด้วยว่าสถานบริการจะกระทำการดังกล่าว อย่างไรก็ตามผู้ประกอบการเห็นว่า กรณีที่สถานบริการมีจัดสถานที่ไว้สำหรับการเต้นรำ ผู้ใช้บริการก็สามารถเต้นที่โต๊ะได้ ในความเป็นจริง สถานบริการในเมืองเชียงใหม่ มีหลายรูปแบบ ซึ่งผู้มาใช้บริการจะทราบดีอยู่แล้ว ดังนั้นการจัดสถานที่ไว้สำหรับการเต้นรำ จึงไม่ได้เป็นเรื่องที่สำคัญและจำเป็นที่สถานบริการจะต้องจัดให้มีขึ้นในทุกร้าน เนื่องจากมีร้านประเภทดังกล่าวอยู่มากแล้ว นอกจากนั้นผู้ประกอบการยังทำตามกระแสนิยมเท่านั้น ดังนั้นจึงทำให้เจ้าหน้าที่ต้องทำงานหนักขึ้น เนื่องจากสถานบริการก็มักจะทำผิดระเบียบมากขึ้นเรื่อยๆ และในที่สุดก็อาจทำให้เกิดปัญหาอื่นๆ ตามมาได้อีกมาก

5) ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่าในสถานบริการมีการแพร่ระบาดของยาเสพติดหรือไม่ และหากมีการแพร่ระบาดของยาเสพติด ในฐานะผู้ประกอบการจะดำเนินการใดๆ ได้หรือไม่ นอกจากนี้ ผู้ประกอบการก็ไม่แน่ใจว่า การที่สถานบริการเป็นแหล่งบันเทิง จะทำให้



ยาเสพติดแพร่ระบาดได้ง่ายขึ้นหรือไม่นั้น อย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ก็ยังเห็นด้วยว่า มีการลักลอบเสพและจำหน่ายยาเสพติดในสถานบริการ แต่ผู้ประกอบการก็ยังเห็นว่าตนเองก็ไม่สามารถที่จะทำอะไรได้ ซึ่งในความรับผิดชอบแล้ว การแพร่ระบาดของยาเสพติด สถานบริการจะต้องรับผิดชอบด้วย เนื่องจากจะเป็นผู้ที่ถูกดำเนินคดีด้วย หากตรวจสอบพบว่ามียาเสพติดอยู่ในสถานบริการดังกล่าว ดังนั้นทุกฝ่าย โดยเฉพาะผู้ประกอบการจะต้องร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวด้วย

6) เรื่องการค้าประเวณีในสถานบริการ ผู้ประกอบการมีความเห็นว่าในสถานบริการมีหญิงบริการคอยอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ประกอบการ แต่ไม่แน่ใจว่าหญิงที่มีอาชีพขายบริการทางเพศจะเข้ามาหาลูกค้าในสถานบริการหรือไม่ และไม่แน่ใจว่าผู้ใช้บริการสามารถซื้อบริการทางเพศได้ในสถานบริการ นอกจากนี้ ผู้ประกอบการยังไม่มีความแน่ใจว่าเด็กวัยรุ่นหญิงที่เข้ามาใช้บริการในสถานบริการมีจุดประสงค์ในการค้าประเวณีแอบแฝงหรือไม่ ซึ่งในเรื่องดังกล่าวเป็นเรื่องที่น่าเป็นห่วงและตรวจสอบได้ยาก เนื่องจากมักเป็นการกระทำที่มืดชิดและแอบแฝง ซึ่งเจ้าหน้าที่มักจะทำหน้าที่ได้ยาก ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าเห็นใจการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เป็นอย่างมากอีกด้วย

7) การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่รัฐ ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ไม่แน่ใจว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีหน้าที่ควบคุมให้สถานบริการดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย ได้ทำงานแบบจริงจังหรือไม่ และผู้ประกอบการยังมีความเห็นว่าผู้ประกอบการสถานบริการมักจะรู้ตัวก่อนเสมอ ก่อนที่เจ้าหน้าที่รัฐจะตรวจสอบสถานบริการ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อมีการตรวจสอบสถานบริการก็จะไม่พบว่ามี การกระทำผิดเกิดขึ้น ซึ่งจากการศึกษาในประเด็นดังกล่าวค่อนข้างขัดแย้งกันเอง เนื่องจากผลประโยชน์ของผู้ประกอบการเอง ทำให้ความเห็นในประเด็นดังกล่าวไม่ชัดเจน และผู้ประกอบการมักเลือกแต่เพียงผลประโยชน์ของตนเองมากกว่าที่จะส่งเสริมให้การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ประสบความสำเร็จ

8) ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีความเห็นว่ากฎหมายเกี่ยวกับสถานบริการ ยังไม่รัดกุม และไม่สามารถใช้บังคับได้อย่างจริงจัง นอกจากนี้ ผู้ประกอบการยังเห็นด้วยกับการที่กฎหมายกำหนดห้ามไม่ให้ผู้มีอายุไม่ถึง 20 ปี เข้าใช้บริการ และการสั่งพักใช้ใบอนุญาต สั่งหยุดกิจการ สั่งเพิกถอนใบอนุญาต หรือสั่งปิดสถานบริการ ในกรณีที่สถานบริการละเมิด ไม่ปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนด ส่วนการกำหนดเวลาปิดบริการของสถานบริการนั้น ผู้ประกอบการเห็นว่าควรให้เปิดบริการเกินเวลา 02.00 น. ได้ ซึ่งในเรื่องกฎหมายเกี่ยวกับสถานบริการนี้ มีปัญหาในเรื่องการนำไปปฏิบัติและการเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัวของผู้ประกอบการเอง

9) ผู้ประกอบการมีความเห็นว่าปัญหาที่เกิดขึ้นในการประกอบกิจการสถานบันเทิงในปัจจุบัน เกิดจากระเบียบ กฎหมาย และตัวผู้ประกอบการเป็นส่วนใหญ่ รองลงมาเกิดจากเจ้าหน้าที่ของรัฐและผู้ให้บริการ โดยระเบียบ และกฎหมายในอดีตมีความเคร่งครัดและไม่สอดคล้องกับความเป็นจริงเกินไป ส่วนกฎหมายสถานบริการ ในปี 2547 นี้ ก็มีทั้งความยืดหยุ่นและความเคร่งครัดในขณะเดียวกัน โดยเฉพาะในส่วนของ การต้องมีเอกสารและประวัติในการประกอบการด้วย

10) ผู้ประกอบการมีความเห็นว่าปัญหาของสังคมไทยในปัจจุบัน ส่วนหนึ่งเกิดจากการดำเนินกิจการของสถานบริการ และเห็นว่าวัยรุ่นมักใช้สถานบริการเป็นแหล่งมั่วสุม ซึ่งอาจเป็นจุดเริ่มต้นของปัญหาอาชญากรรมได้ และการแสดงลามกอนาจารในสถานบริการก็เช่นกัน ผู้ประกอบการก็เห็นด้วยว่า จะนำไปสู่ปัญหาสังคมได้ ส่วนในประเด็นที่ว่าสถานบริการในอำเภอเมืองเชียงใหม่ ส่วนใหญ่สร้างความเดือดร้อนให้แก่ผู้ที่อยู่อาศัยใกล้เคียงนั้น ผู้ประกอบการก็ไม่แน่ใจว่าเท็จจริงมากน้อยเพียงใด ซึ่งจากความเห็นของผู้ศึกษา เห็นว่าต้องมีการแยกแยะปัญหาของสังคมที่เกิดจากสถานบริการออกเป็นประเภทต่างๆ แล้วจึงดำเนินการแก้ไขเป็นส่วนๆ ไป เนื่องจากในปัจจุบัน สถานบริการไม่ใช่แหล่งท่องเที่ยวที่เป็นปัญหาสังคมแต่เพียงอย่างเดียว ในทัศนะของผู้ที่บรรลุนิติภาวะหรือที่ดูแลตัวเองได้ สถานบริการเป็นแหล่งที่ให้ความบันเทิงและพบปะกันมากกว่าจะเป็นแหล่งที่ก่อให้เกิดปัญหาสังคมมากกว่าด้วย

11) ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยว่าการประกาศใช้นโยบายจัดระเบียบสังคมช่วยแก้ไขปัญหาสังคมในเมืองเชียงใหม่ได้เนื่องจากปัญหาสังคมในปัจจุบันมีความซับซ้อนและยุ่งยากมากขึ้นการใช้นโยบายจัดระเบียบสังคมเพียงอย่างเดียวคงไม่เพียงพอ และไม่แน่ใจว่านโยบายจัดระเบียบสังคมเป็นนโยบายที่ลิดรอนสิทธิ เสรีภาพ ของคนไทยหรือไม่ เนื่องจากต้องเคารพบุคคลอื่นๆ ที่อยู่ร่วมกันในสังคมด้วย อย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบการมีความเห็นว่าการประกาศใช้นโยบายจัดระเบียบสังคมในเมืองเชียงใหม่ประสบความสำเร็จในระดับหนึ่ง เนื่องจากมีการบังคับใช้อย่างจริงจังและเห็นผลได้ชัดเจน เนื่องจากเชียงใหม่เป็นเมืองท่องเที่ยวดังนั้นสถานบริการจึงมีมาก ทำให้เห็นผลได้ชัดเจน

### 5.1.3 สรุปข้อมูลที่ได้จากผู้ให้บริการในสถานบริการ

ผู้ให้บริการในสถานบริการเพศชายมีจำนวนมากกว่าเพศหญิง กล่าวคือ ผู้ให้บริการที่เป็นเพศชาย ร้อยละ 66.0 เพศหญิงร้อยละ 33.0 ส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 21 - 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 90.0 รองลงมา คือ อายุต่ำกว่า 20 ปี ร้อยละ 10.0 และมีระดับการศึกษาอยู่ใน

ระดับปริญญาตรีขึ้นไป ร้อยละ 78.0 ระดับอาชีวศึกษา ร้อยละ 20.0 ระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 2.0 โดยผู้ให้บริการ ร้อยละ 91.0 อยู่ในสถานภาพโสด ร้อยละ 9.0 สมรสแล้ว นอกจากนี้ ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่เป็นนักเรียนและนักศึกษา ร้อยละ 68.0 รองลงมาเป็นลูกจ้างและพนักงานบริษัท ห้าง ร้านทั่วไป ร้อยละ 20.0 สำหรับรายได้ของผู้ใช้บริการอยู่ในช่วงระหว่าง 5,000 - 10,000 บาท / เดือน ร้อยละ 38.0 รายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท / เดือน ร้อยละ 30.0 และไม่มีรายได้ ร้อยละ 20.0

โดยผู้ให้บริการที่มีฐานะเป็นผู้ปกครอง ร้อยละ 59.0 ไม่ได้พาบุตรหลานซึ่งอายุไม่ถึง 20 ปี เข้าใช้บริการในสถานบริการ รองลงมาพาไปแล้วแต่ความเหมาะสม ร้อยละ 32.0 และพาไปด้วยทุกครั้ง ร้อยละ 9.0 ส่วนความนิยม ผู้ใช้บริการมีความนิยมในร้านอาหารที่มีการแสดงดนตรีมากที่สุด ร้อยละ 91.0 รองลงมา คือ ร้านอาหารที่ขายแต่อาหารไม่มีการแสดงหรือดนตรีชนิดใด ร้อยละ 87.0 และดิสโก้เธค ร้อยละ 67.0 ในเรื่องของความถี่ในการใช้บริการ ส่วนใหญ่ผู้ให้บริการใช้บริการในสถานบริการทุกสัปดาห์ ร้อยละ 57.0 รองลงมา คือ นานๆ ครั้ง ร้อยละ 43.0

สำหรับความคิดเห็นของผู้ใช้บริการสามารถสรุปได้ดังนี้

1) ผู้ใช้บริการเห็นว่า ก่อนเข้าสถานบริการผู้บริการจะต้องแสดงบัตรประชาชนต่อพนักงานของสถานบริการ แต่ในบางครั้งก็ยังพบผู้มาใช้บริการในสถานบริการที่มีอายุไม่ถึง 20 ปี และไม่เห็นด้วยในเรื่องที่ผู้ปกครองมักพาเด็กอายุไม่ถึง 20 ปี อาจจะเป็นบุตรหลาน เข้าไปรับประทานหรือใช้บริการในสถานบริการ ซึ่งทำให้ผู้บริการเป็นห่วง แต่ในความเป็นจริงต้องพิจารณาถึงประเภทของสถานบริการดังกล่าวด้วย ว่าบริการแบบใด ซึ่งถ้าเป็นร้านอาหารหรือสวนอาหารธรรมดาที่ไม่ถือว่าผิดปกติ แต่หากเป็นสถานบริการที่มีลักษณะหมิ่นเหม่ต่อพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ก็ควรเป็นเรื่องที่น่าเป็นห่วงและอันตราย

2) ผู้ใช้บริการเห็นว่า เด็กนักเรียน นักศึกษา นิยมเที่ยวเตร่ในสถานบริการมากขึ้นกว่าแต่ก่อน และในเรื่องการเที่ยวเตร่ในสถานบริการนั้น ผู้ใช้บริการเห็นว่าเป็นเรื่องปกติธรรมดาในสังคมไทย แต่ผู้บริการไม่แน่ใจว่าการจัดตั้งสถานบริการจำนวนมาก ๆ เป็นการแสดงถึงความเจริญว่าทัดเทียมกับต่างประเทศหรือไม่ ซึ่งทำให้เห็นได้ว่าผู้บริการเองก็ถือว่าการเที่ยวในสถานบริการดังกล่าวก็เป็นเรื่องปกติในสังคมปัจจุบัน ส่วนความเจริญไม่เกี่ยวข้องกับสถานบริการแต่อย่างใด

3) ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ในปัจจุบัน การดำเนินกิจการของสถานบริการยังไม่มี การปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบกฎหมายของสถานบริการ ซึ่งจะเห็นว่าสถานบริการในเขตอำเภอเมืองเชียงใหม่ส่วนใหญ่อยู่ในย่านชุมชนและสถานบริการที่ไม่ใช่สถานบริการตาม มาตรา 3(1) มีการจัดสถานที่ให้ผู้ใช้บริการเดินรา นักร้อง นักดนตรี มักชักชวนให้ผู้ใช้บริการลุกขึ้น เดินด้วย หรือไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการจำหน่ายสุราหรือของมีเมา ก็มีการจำหน่ายเครื่องดื่ม ดังกล่าวเกินเวลา 24.00 น. และพนักงานเสิร์ฟในสถานบริการทั่วไป ผู้ใช้บริการเห็นว่ามักจะ อายุไม่ถึง 18 ปี ส่วนหนึ่งเนื่องจากสถานประกอบการบางแห่ง มักนำเอาพนักงานเสิร์ฟในสถาน บริการมาเป็นสิ่งที่นำมาเรียกลูกค้าได้อีกประการหนึ่ง นอกจากการจัดให้มีสถานที่ให้มีการเดินรา และการแสดงเพิ่มเติมแล้ว

4) ผู้ใช้บริการไม่แน่ใจว่าสถานบริการในอำเภอเมืองเชียงใหม่ ส่วนใหญ่ตั้งอยู่ใกล้ วัด โรงเรียน และโรงพยาบาล ซึ่งเห็นได้อย่างชัดเจน และเปิดให้บริการเกินเวลา 02.00 น. หรือไม่ โดยเฉพาะในอำเภอเมืองเชียงใหม่ ที่มีสถานบริการอยู่หลายที่มาก ที่อยู่ใกล้กับวัดและโรงเรียน หรือมหาวิทยาลัย ซึ่งน่าจะเรียกว่าจัดไว้สำหรับนักเรียนและนักศึกษาโดยเฉพาะเลยก็ว่าได้ และ กรณีที่สถานบริการมิได้จัดสถานที่ไว้สำหรับการเดินรา ผู้ใช้บริการก็ไม่แน่ใจว่าสามารถเดินที่โต๊ะ ได้หรือไม่ ซึ่งผู้ให้บริการส่วนใหญ่มักจะทราบดีอยู่แล้ว แต่สถานประกอบการบางแห่งก็มีการจัดให้มี การเดินราที่โต๊ะ ซึ่งถือว่าผิดระเบียบ

5) ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ในสถานบริการเกือบทุกแห่งมีการลักลอบ เสพและจำหน่ายยาเสพติด โดยการที่สถานบริการเป็นแหล่งบันเทิงทำให้ยาเสพติดแพร่ระบาดได้ ง่ายขึ้น เนื่องจากปัจจุบัน สถานบริการกลายเป็นแหล่งที่เผยแพร่และจำหน่ายยาเสพติดเพิ่มขึ้น เป็นอย่างมาก นอกจากนี้ยังเป็นแหล่งที่มีการลองยาเสพติดอย่างเปิดเผยได้อีกด้วย ซึ่งในทาง ปฏิบัติ การตรวจสอบทำได้ยาก เนื่องจากลักษณะของสถานบริการเป็นแหล่งดื่ม แหล่งเที่ยวเป็นปกติ อยู่แล้ว ทำให้การแพร่ระบาดของยาเสพติดทำได้ง่ายขึ้นด้วย

6) ผู้ใช้บริการมีความเห็นว่า ในสถานบริการมีหญิงบริการคอยอำนวยความสะดวก ให้แก่ผู้บริการและสามารถซื้อบริการทางเพศ แต่ผู้บริการก็ไม่แน่ใจว่าเด็กวัยรุ่นหญิงที่ เข้ามาใช้บริการในสถานบริการมีจุดประสงค์ในการค้าประเวณีแอบแฝง หรือหญิงที่มีอาชีพขาย บริการทางเพศจะเข้ามาหาลูกค้าในสถานบริการหรือไม่ แต่ในความเป็นจริง ผู้ใช้บริการจะทราบ อยู่แล้วว่าสถานบริการนั้นๆ ให้บริการแบบใดได้บ้าง แต่การค้าประเวณีที่แอบแฝงนั้น ไม่สามารถ ทราบได้อยู่แล้ว ดังนั้นผู้ให้บริการส่วนใหญ่จึงถือเอาสถานบริการบางแห่งเป็นแหล่งการค้าประเวณี แอบแฝงไปด้วย ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าเป็นห่วง



7) ผู้ใช้บริการเห็นว่ามักจะพบเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือเจ้าหน้าที่อื่น ๆ เข้าไปตรวจตราความสงบเรียบร้อยอยู่เสมอ แต่เจ้าหน้าที่ของรัฐดังกล่าวก็ไม่ได้ทำงานแบบเอาจริงเอาจัง อีกทั้งการตรวจสอบบริการของเจ้าหน้าที่รัฐนั้น ผู้ประกอบการมักจะรู้ตัวหรือทราบก่อนเสมอ โดยเมื่อมีการตรวจสอบบริการ ก็จะไม่พบว่ามีการกระทำผิดใดๆ ซึ่งบ่อยๆ ครั้ง การตรวจสอบของเจ้าหน้าที่ตำรวจ มักจะทำให้ผู้ใช้บริการไม่พอใจ และไม่สนุก นอกจากนั้นบางครั้งยังมีพฤติกรรมที่ก้าวร้าวเกินไปในการตรวจสอบด้วย ซึ่งในเรื่องการตรวจตรา มักถูกมองว่ามีเจ้าหน้าที่ที่มีผลประโยชน์เกี่ยวข้องด้วยเสมอ

8) ผู้ใช้บริการเห็นว่ากฎหมายเกี่ยวกับสถานบริการยังไม่รัดกุมและไม่สามารถใช้บังคับได้อย่างจริงจัง ผู้ใช้บริการยังเห็นด้วยกับการที่กฎหมายกำหนดห้ามไม่ให้ผู้ที่มีอายุไม่ถึง 20 ปี เข้าใช้บริการในสถานบันเทิง เนื่องจากเห็นว่ายังไม่บรรลุนิติภาวะและไม่สามารถดูแลตัวเองได้ รวมถึง การเข้มงวดให้สถานบันเทิงปิดบริการไม่เกินเวลา 02.00 น. และการสั่งพักใช้ใบอนุญาตสั่งหยุดกิจการ สั่งเพิกถอนใบอนุญาต หรือสั่งปิดสถานบริการ ในกรณีที่สถานบริการละเมิดไม่ปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนด

9) ผู้ใช้บริการมีความเห็นว่าปัญหาที่เกิดขึ้นในการประกอบกิจการสถานบันเทิงในปัจจุบัน ส่วนใหญ่เกิดจากตัวผู้ประกอบการและผู้ใช้บริการ รองลงมาเกิดจากกระเป๋ียบ กฎหมาย และเจ้าหน้าที่ของรัฐ เนื่องจากเรื่องของผลประโยชน์ของแต่ละฝ่ายมากกว่า

10) ผู้ใช้บริการมีความเห็นว่าสถานบริการในอำเภอเมืองเชียงใหม่ ส่วนใหญ่สร้างความเดือดร้อนให้แก่ผู้ที่อยู่อาศัยใกล้เคียง เนื่องจากการศึกษา พบว่าสถานบริการในอำเภอเมืองเชียงใหม่ มักจะตั้งอยู่ใกล้แหล่งชุมชน วัด โรงเรียน และโรงพยาบาล และเห็นว่าวัยรุ่นมักใช้สถานบริการเป็นแหล่งมั่วสุม ซึ่งอาจเป็นจุดเริ่มต้นของปัญหาอาชญากรรมได้ อย่างไรก็ตาม ผู้ใช้บริการก็ไม่แน่ใจว่าปัญหาของสังคมไทยในปัจจุบัน ส่วนหนึ่งเกิดจากการดำเนินกิจการของบริการสถานหรือไม่ และก็ไม่เห็นว่าการแสดงลามกอนาจารในสถานบริการจะนำไปสู่ปัญหาทางสังคมได้ เพราะส่วนใหญ่จากการแสดงลามกอนาจารมักจะเป็นไปอย่างมิดชิดและแอบแฝงมากกว่าในอดีต

11) ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่มีความเห็นว่าการประกาศนโยบายจัดระเบียบสังคมช่วยแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้ แต่ผู้บริการก็ยังไม่แน่ใจว่าการประกาศนโยบายจัดระเบียบสังคมในเมืองเชียงใหม่ประสบความสำเร็จหรือไม่ เนื่องจากในทางปฏิบัติ ก็ยังไม่มีเปลี่ยนแปลงใดๆ และผู้บริการก็ไม่แน่ใจอีกว่า นโยบายจัดระเบียบสังคมเป็นนโยบายที่ลิดรอนสิทธิ เสรีภาพของคนไทยหรือไม่ เนื่องจากตนเองก็ยังมีสถานบริการที่สามารถเที่ยวได้และยังมีอิสระในการเที่ยวอยู่เหมือนเดิม

### 5.1.4 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

จากการทดสอบสมมติฐานของการศึกษาสามารถสรุปได้ว่า การดำเนินกิจการของสถานบริการก่อให้เกิดปัญหาทางสังคม ซึ่งยอมรับสมมติฐานย่อยทั้งหมด คือ

- 1) ปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นในสถานบริการ เกิดจากการจงใจหลีกเลี่ยงกฎหมายของผู้ประกอบการ ( $\chi^2 = 10.941$ , Sig. = 0.027)
- 2) ปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นในสถานบริการ เกิดจากการเลือกปฏิบัติและการละเว้นการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่รัฐ ( $\chi^2 = 16.246$ , Sig. = 0.003)
- 3) ปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นในสถานบริการ เกิดจากผู้ใช้บริการมีค่านิยมในวัฒนธรรมตะวันตกและไม่สนใจปฏิบัติตามกฎหมาย ( $\chi^2 = 20.337$ , Sig. = 0.000)

### 5.2 อภิปรายผลการศึกษา

จากการศึกษาพบว่า เจ้าหน้าที่รัฐมีการตรวจสอบอายุของผู้ใช้บริการโดยทำการตรวจบัตรประชาชนผู้ที่มาใช้บริการอย่างละเอียดถี่ถ้วน แต่ก็เป็นการสุ่มตรวจสอบสถานบริการเพียงบางแห่งและบางวันเท่านั้น ซึ่งเป็นผลให้ผู้ใช้บริการที่อายุไม่ถึง 20 ปี เข้าใช้บริการในสถานบริการได้หรือในเรื่องของยาเสพติดในสถานบริการ ที่ส่วนใหญ่ทราบกันอยู่แล้วว่ามีการใช้ยาเสพติดในสถานบริการ ผู้ประกอบการก็เพิกเฉย อ้างว่าไม่สามารถดำเนินการใดๆ ได้ เพราะการตรวจสอบในเรื่องยาเสพติดนั้น เป็นเรื่องที่ยุ่งยากมาก และในบางครั้งผู้ให้บริการก็เสพมาจากที่อื่น ไม่ได้มาเสพในสถานบริการ ทั้งนี้ ผู้ประกอบการจะต้องเอาใจผู้บริการซึ่งเป็นลูกค้า จึงทำให้เกิดปัญหาสังคมตามมาอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

จะเห็นได้ว่า ทางด้านผู้ประกอบการก็ไม่ได้ตระหนักในการปฏิบัติตามกฎหมายหรือนโยบายจัดระเบียบสังคม ยังหวังผลประโยชน์ของตนเป็นหลัก ในบางกรณี เช่นการปล่อยให้ผู้ที่อายุไม่ถึง 20 ปี เข้าใช้บริการในสถานบริการ การเพิกเฉยต่อการใช้ยาเสพติดของผู้ใช้บริการซึ่งถือว่าเป็นการจงใจหลีกเลี่ยงกฎหมาย และทางด้านตัวผู้บริการเองก็ไม่ได้ให้ความร่วมมือ ไม่สนใจที่จะปฏิบัติตามกฎหมาย เช่น อายุไม่ถึง 20 ปีบริบูรณ์ก็ต้องการที่จะไปเที่ยวในสถานบริการหรือการใช้ยาเสพติดในสถานบริการ รวมถึงเจ้าหน้าที่รัฐก็ไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่อย่างจริงจัง ยังมีการเลือกและละเว้นปฏิบัติต่อสถานบริการ หรือลดมาตรฐานในการตรวจสอบสถานบริการ หรือเจ้าหน้าที่รัฐบางคน หากมีการตรวจสอบสถานบริการก็มักจะแจ้งให้สถานบริการทราบก่อนเสมอ

จากที่กล่าวมา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชัยพฤกษ์ ลาภหลาย ในเรื่องทัศนคติของเจ้าหน้าที่ตำรวจกองกำกับการสวัสดิภาพเด็กและเยาวชนต่อการเที่ยวเตร่ในสถานบริการ

ดิสโก้ของวัยรุ่น ที่พบว่า สถานบริการดิสโก้สามารถดำรงอยู่ได้ในสังคมไทยเป็นเวลานาน เพราะเป็นธุรกิจที่ให้ผลประโยชน์แก่ผู้ประกอบการมาก และยังเป็นสถานที่ที่เด็กวัยรุ่นอาจจะถูกชักจูงและล่อลวงไปในทางมิชอบ เป็นมูลเหตุให้เกิดคดีอาชญากรรมได้ง่าย และสอดคล้องกับการศึกษาของ วรวิทย์ คุณเกษม (2543) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่องตำรวจกับการฝ่าฝืนกฎหมายของสถานบริการเฉพาะในเขตกรุงเทพมหานคร โดยผลการศึกษา พบว่า การฝ่าฝืนกฎหมายของสถานบริการ มีสาเหตุมาจากความสัมพันธ์ของตำรวจกับสถานบริการ และผลของกฎหมายของนโยบายที่มีต่อตำรวจและสถานบริการ นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของสิทธิพรธนา สาตร์ภักดี ในเรื่องสัมฤทธิ์ผลของการนำนโยบายจัดระเบียบสังคมไปปฏิบัติต่อสถานบันเทิงในเขตอำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งพบว่า สถานบันเทิงยังมีการฝ่าฝืนกฎหมายและนโยบายเกี่ยวกับสถานบริการ แสดงให้เห็นว่า เจ้าหน้าที่รัฐยังไม่มีความเข้มงวดในการปฏิบัติตามนโยบายจัดระเบียบสังคม และผู้ใช้บริการก็ยังไม่ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติตามนโยบายจัดระเบียบสังคมเท่าที่ควร ดังนั้น หากทุกฝ่ายประสานความร่วมมือ ตระหนักถึงหน้าที่ของตนแล้ว จะทำให้การดำเนินการตามนโยบายจัดระเบียบสังคมประสบความสำเร็จมากขึ้น

### 5.3 ข้อเสนอแนะในการศึกษา

ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะในการศึกษาเกี่ยวกับการดำเนินการตามนโยบายจัดระเบียบสังคม: กรณีศึกษา การจัดระเบียบสถานบริการในเขตอำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ดังนี้

- 1) ควรมีการกำหนดมาตรฐานในการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับสถานบริการ เพื่อให้เกิดความยุติธรรมกับสถานบริการแต่ละแห่ง และเพื่อควมมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลของนโยบายจัดระเบียบสังคมและการจัดระเบียบสถานบริการ
- 2) ควรมีการเพิ่มบทลงโทษแก่ผู้ที่กระทำความผิดให้ ไม่ว่าจะเป็นผู้ประกอบการหรือผู้ใช้บริการที่ละเมิดกฎหมาย เช่น การปล่อยให้ผู้ที่ยังไม่ถึง 20 ปี เข้าใช้บริการ การที่ผู้ใช้บริการที่ยังไม่ถึง 20 ปี แล้วเข้ามาเที่ยวในสถานบริการ เพื่อให้เกิดความเกรงกลัวต่อกฎหมาย
- 3) ควรดำเนินการมาตรการอย่างเด็ดขาดกับเจ้าหน้าที่รัฐที่มีความเกี่ยวข้องกับระบบสายและผลประโยชน์ที่ได้รับจากการดำรงอยู่ของสถานบริการ
- 4) ควรมีการสร้างจิตสำนึกแก่ผู้ประกอบการสถานบริการ ประชาชนผู้ใช้บริการ และเจ้าหน้าที่รัฐ ในการรับผิดชอบร่วมกันของปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม ซึ่งจะส่งผลถึงการให้ความร่วมมือในการปฏิบัติตามนโยบายและกฎหมายต่าง ๆ เป็นอย่างดี